

SZÜGYI ZOLTÁN

SZICÍLIAI VÉDELEM

(világos - sötét
minden a helyén
a maga helyén
szemek - kezek)

gyalog lép - gyalog lép
huszár lép - gyalog lép
gyalog lép - gyalog üt
huszár üt - huszár lép
huszár lép - gyalog lép
futó lép - futó lép
futó lép - sáncába vonul a király

huszár lép - huszár lép
gyalog lép - futó lép
gyalog lép - gyalog lép

gyalog lép - futó lép
gyalog üt - huszár lép
futó lép - gyalog üt

gyalog lép - gyalog üt
futó lép - huszár lép
vezér lép - gyalog lép
mély sáncában a király - üt a huszár
gyalog lép - gyalog lép

torony lép - vezér lép
futó üt - gyalog üt
huszár üt - király lép
futó lép - vezér lép
vezér lép - futó üt

torony üt - futó lép
torony lép - torony lép

huszár lép - vezér lép
vezér lép - futó lép
torony üt - király üt
vezér lép - király lép
torony lép - vezér lép
torony üt - gyalog üt
huszár lép - torony lép

futó lép - torony lép
futó lép - torony lép
huszár üt - torony üt
huszár lép - torony lép
vezér lép - torony lép

király lép - gyalog lép
vezér lép -

(s gyalog nem lép
senki nem lép
semmi nem ép
sehol világos -
sötét)

SZÜCS ENIKŐ /SZLOVÁKIA/

RÖVID BEVEZETÉS A HIÁBA

Tűnődés a zuhanásba, minthogy képtelen megérinteni tűnődését a zuhanásban. Kimerült végtagok. Merszem az nincs persze. Csimbókokkal illet és elhatalmasodik rajta énje pillanatnyi ön

maga ellenfordulása. Azt mondja, nekem látnom kell kényszerképzetes nagy-nagy zuhanását. Véletlenül húznám magamra, mint a vizeslepedőt. Azt akarja, hogy szépen csináljam. Hát akkor hajolj le. Nemkülönben.

Egyetlen idő. Kimért jelen idő.

Félelme nyála, ha rajtam végig nem csorogna. Bár néha virgonc, bizony még mindig mellettem tesped.

(Arany félhomály, hímpor)

Atgondolt mint minden. Fontos ezt mos evvel kitölteni. Szeretne undorító és felháborító lenni. Vakvágányra csúszni. A szemei közé, hogy érezze. Erőteljesen, várakozva egy picit, a hatás kedvéért. Ha nem érne hozzám,- akkor nem mondanék neki semmit, csak halkan, csak érintés nélkül. Enyhén nedves tenyér. Hát akkor gyere.

Automatikusan jön nekem. Furcsa szögben meghajtvá fejét. Közkívánatra mint az a semmilyen yesterday. Mégis csillagokat mutat, elkendőzni próbálom hétköznapi gondolatát. Útközben eszembe jutott valami, de most már egyáltalán nem érdekes.

Nagyon üres évek. Behajthatatlan.

Ha ezt elveszed tőlem, megölsz. Egy félszavadba kerül és halott vagyok. Már így is üres és egyre nehezebben találok meg. Ami nem is körülírható, de langyos és körülfolly, amellet, hogy friss hányásszaga van. Ha a folyamat beindult, én halkan egyfajta búcsúzási szertartásba kezdek. Le ne maradjak valamiről! Hogy minden nehéz pillanatát a legapróbb mozzanatig átélni és újra átélni. Vagy szebbnél szebb szavakat adjak a szátokba, vagy ne. Most vedd el tőlem. Jöttél, mert minél közelebb, annál jobban. Ping, ping.

I'm so happy "cause today.

Ahogy halkan leszel itt. Éppen érzem, ami megmaradt. Egyre kevesebb vagy és élménytelen. Egyedül, egyedül maradsz. Az isten legyen hozzád veled.

Szücs Enikő
/ 1995. /

SZÜCS ENIKŐ /SZLOVÁKIA/

MAGÁNYÁRA DÖBBEN

Illatot csinál a hóna alá. Gyöngyszemnyi pedofília. Kis hajszálát mégegyszer. Egy fejszényi gondolat, amint kimondhatatlanul mérhetetlen

vagyok. Fényes dolgokat ígér. De eltűnik, mert most van itt a perc. Kintől merev, illetve (öt megilletve) lagymatag.

Bőrkéjét mégegyszer, hogy meg ne tévesszen. Kínból terjed el bennem. Kínából jön majd vissza egy felejtenivaló délután.

Addigis egy bélelt erekkel teli szatyrot hagy itt és újra elhossa majd bárgyú illatát. Képzem rohasztó magányát, de csak képzem. Letérdel a kövön. Ez akkor történt meg. Helyesel. Vekertavaszt is ígért, mert ismerte bennem a saját maga képét. Nem mer többet saját bőrében mutatkozni. Tudom, mi az, amit olyan nagyon kíván. Utána egyenként tépkedi ki a szörszálakat a hónaljamból. (Nincs szívem nemet mondani kisdéd játékára.)